

Naar det ærede Medlem, som kom ind paa Cirkulærerne, kun beskæftigede sig med deres Ordlyd, ikke med deres Realitet, synes det jo, at man paa hans Egn ikke har følt sig generet af det, thi ellers vilde man vel have rejst Spørgsmaalet for ham, og det samme turde være Tilfældet andre Steder. Jeg sagde altsaa til vedkommende Rigsdagsmand, at jeg ikke vilde rejse Spørgsmaalet, men da han saa antydede, at han var tilbøjelig til bringe det frem gennem et privat indbragt Lovforslag, og opfordrede mig til at sørge for, at Spørgsmaalet om Mulkansvar for de paagældende og deres Forpligtelse til at gøre Arbejdet om, kunde blive stillet i Bero, erklærede jeg mig villig til at gøre dette. At Folk bleve mulkterede, kunde endda gaa, thi Mulkterne kunde betales tilbage, men det vilde være uheldigt, at de skulde forandre deres Bygninger, naar der maaske om nogle faa Maaneder kom en Lov, som gjorde det overflødigt. Hvad jeg har gjort, tror jeg derfor er meget fornuftigt. Man maa ikke betragte det saaledes, at de ældre Cirkulære er helt ophævet; dets Anvendelse er kun suspenderet, idet det nemlig blot er blevet meddelt Politimestrene, at de indtil videre ikke skulde paa tale disse Overtrædelser, og at de Sager, som vare rejste i Anledning af det første Cirkulære, kunde bortfalde. Hvis der ikke kommer nogen Lov — enten fordi der ikke kommer noget Lovforslag, eller fordi Rigsdagen ikke finder at kunne tiltræde det — er der selvfølgelig ikke tabt noget. De Folk, som have overtraadt Loven og maaske have glædet sig ved Udsigten til at faa Ulovligheden legaliseret, ville saa blive mulkterede og komme til at gøre den Forandring, Loven kræver. Man har ment, at det skulde være noget ganske særegent, men det er det i Virkeligheden ikke. Vi have to Cirkulærer fra 1870, ogsaa udstedte af Justitsministeriet, om, hvorledes Skorstensrørene paa Landet skulle være i Henhold til Lov af 2den Marts 1861. Ogsaa den Gang frembød der sig Tvivl. Justitsministeriet lod under 19de Marts 1870 udgaa et Cirkulære, hvorved det blev paalagt Politimestrene ganske paa samme Maade og med samme Ord som nu at indskærpe Brandfogederne og Sognefogederne at paase, at de og de Regler med Hensyn til Skorstensrørene bleve iagttagne, og under 12te August samme Aar, altsaa 3 Maaneder efter, udkom der et nyt Cirkulære, hvori det udtales, at da Spørgsmaalet var oppe om at foretage en Forandring i de gældende Bestemmelser om

Skorstensrør paa Landet, tilkendegaves det Politimestrene, at de ikke skulde videre forfølge de paagældende Sager — altsaa ligesom der staar i det nu sidst udsendte Cirkulære. Det samme, som er sket nu, er altsaa ogsaa sket tidligere. Der har været god Grund til at udstede Cirkulæret, thi Hensynet til Publikum taler for at stille Sagen i Bero, naar der er Mulighed for en Lovforandring. Den eneste Forskel mellem før og nu er den, at det den Gang blev sagt, at Lovforandringen var under Overvejelse. Det har jeg ikke sagt nu og med fuldstændig beraad Hu, netop fordi jeg stiller mig noget tvivlende over for en saadan Forandring. Vil Rigsdagen vedtage den, skal jeg imidlertid ikke have noget derimod. Havde jeg i Stedet sagt, at Spørgsmaalet om en Forandring af Loven var under Overvejelse, vilde man straks ude omkring paa Landet have troet, at det betød — saaledes maatte det ganske naturligt forstaas — at der vilde fremkomme et Regeringsforslag om denne Sag, og et saadant Forslag vil jeg ikke fremsætte. Jeg anførte, at Sagen skulde stilles i Bero, fordi der var Mulighed for, at der kunde komme en Lov, men jeg gjorde med det samme opmærksom paa, at Lovforslaget vilde fremkomme ved privat Initiativ. Kommer den vedkommende Rigsdagsmand ikke med Lovforslaget, vil jeg heller ikke gøre det, og kommer det, faa vi jo senere Lejlighed til at tale om Sagen.

Krigsministeren (Tuxen): Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har rettet Anmodning til mig, om jeg vil angive min Stilling til Forsvarssagen i Almindelighed og nævne min Stilling til Hærloven, om jeg vil blive ved det bestaaende, eller om jeg vil have Forandringer indførte og da hvilke. Jeg maa bringe det ærede Medlem min Tak, fordi han giver mig Lejlighed til at udtale mig om disse Ting. — Hvad Hærloven angaar havde jeg ikke tænkt mig at komme ind paa dette Punkt i denne Samling; men jeg takker fordi der nu gives mig Anledning dertil; som ny Minister kan dette kun være mig kærkomment. Jeg skal da først omtale min Stilling til Forsvarssagen i sin Almindelighed. Jeg lægger Hovedvægten paa en neutral Holdning under enhver Konflikt, og jeg kan sige, at den Dagsorden, som i Fjor blev vedtagen her i Folketinget har min fuldeste Sympati. Den lod saaledes: „Idet Folketinget forventer, at Regeringen ikke vil lade nogen Lejlighed unyttet til at overtale Udlandet om,